

ubrano peli združeni župnijski pevski zbori pod vodstvom g. abitur. Miheliča. Istočasno je pred starodavno Aninsko kapelo zunaj cerkve daroval tiho sveto mašo drugi križevski rojak, g. Ludvik Gala, infuliran naddekan v litomerški škofiji na Češkem. Po službi božji pa se je uvrstila veličastna procesija z Naj sveteljšim mimo lepo okrašenih križevskih hiš in med poljem. Navdušeno zborovsko in ljudsko petje je med procesijo povzdigovalo svečano razpoloženje in podžigalo pobožnost. Vse slavje, ki bo ostalo udeležencem v trajnem spominu, je zaključila skupna posvetitev presv. Srcu Jezusovemu in zahvalna pesem. Da se je mogla ta proslava tako lepo izvršiti, se imamo zahvaliti predvsem ljubemu Bogu za ugodno vreme, križevskemu g. dekanu Josipu Weixlu pa za vso vnemo in požrtvovalnost pri pripravah in vodstvu.

Katoliški shod na Dunaju je bil ne samo veličastna zunanja manifestacija katoličanstva, marveč tudi razširitev poglobitev katoliške misli. Zgodovinsko ozadje je bila zmaga Kristusovega križa nad turškim polumesecem pred dunajskim obzidjem pred 250 leti. Niso te zmage izvojevali samo nemški vojniki, odločitev so povzročili Slovani: Slovenci, Hrvatje, Čehi in zlasti Poljaki pod vodstvom slavnega poljskega kralja Jana Sobieskega. Spričo tega zgodovinskega spomina so se na Dunaju zbrali zastopniki slovanskih narodov, kojih pradedje so pred 250 leti prelivali kri pred Dunajem, da rešijo katoliški zapad pred mohamedansko-turško poplavo. Potomci teh junakov so na Dunaju nastopali tudi kot branilci križa, ne sicer zoper Turke, marveč zoper moderne svobodomislece, verske brezbrizence, brezverce in brezbožnike. V pravi katoliški slogi so zastopniki raznih narodov dali čast Kristusu Zveličarju ter izpovedali pred vsem svetom, da je rešitev sveta in človeštva edino le v Kristusu in njegovi veri. Dokler se ne bodo vsi narodi na zapadu vrnili h Kristusu ter uredili vse svoje življenje in delovanje po krščanskih načelih, ni upati na zboljšanje sedanjega nesrečnega stanja in na učinkovito ureditev razmer. Dunajski katoliški shod je dokaz, kakšnega pomena so taka zborovanja, ki osvežujejo duha s katoliškimi načeli in okrepljajo voljo s trdnimi sklepi sodobne katoliške akcije. Želeti je, da se tak shod čimprej vrši tudi v naši državi. Na nas katoliških Slovencev je, da tak shod pripravimo ter priredimo.

Praški nuncij stoji zopet v ospredju javnega zanimanja v Čehoslovaški. Povzročili so to čehoslovaški svobodomisleci, ki se v svojih listih z vprav husitsko trdovratnostjo zaganjajo v papeževega zastopnika v Čehoslovaški, v nadškofa Ciriacija. V pismu, ki ga je nuncij pisal voditelju Slovakov, poslancu Hlinki, zavrača te napade ter s toplimi besedami hvali vdanost Slovakov katoliški cerkvi in njenemu poglavarju, rimskemu papežu. Ta vdanost je prišla do sijajnega izraza o priliki 1100-letnice prve krščanske cerkve na Slovaškem, ki jo je dal zgraditi knez Pribina v Nitri. Proslava te znamenite 1100-letnice je dokazala, kako so katoliški Slo-

vaki globoko vdan katoliški cerkvi in kako srčno častijo papeževega zastopnika. Ugotovitev tega dejstva, ki jo je izvršil nuncij v navedenem pismu, je hudo vdarila v nos svobodomislece, in sicer zlasti v vrstah čehoslovaških nar. socialistov. Tako dela svobodomiselstvo težave v vseh državah.

Katoliška akcija je rešitev. Pretekli mesec so nemški škofje s svojih konferenc v Fuldi poslali papežu daljšo spomenico o sedanjih razmerah v Nemčiji. Papež Pij XI. je na to spomenico odgovoril s posebnim pismom, v katerem katoliškim Nemcem prav posebno priporoča Katoliško akcijo, o kateri pravi Sveti oče: »Nikdar ni bila človeštvu bolj potrebna kot je danes in nič je ne more nadomestiti. Katoliška akcija je, kot sem to že večkrat poudaril, sodelovanje neduhovnikov (svetnjakov) z duhovniki. Če se bo pravilno izvajala in vodila, če jo bodo nosila ljubezni žareča srca in če se bo udeleževala v polni zvestobi do škofov - potem bo za vas postala nova velikanska reka svežih energij, ki se bo plodonosno pretakala med vašimi v revščini živečimi verniki. Katoliška akcija pa bo s pridnim, vztrajnim in premišljenim delovanjem dosegla uspehe, ki jih tako želimo, če bode znala zajeti mladino. Ako hočemo, da obdrži katoliška cerkev danes in jutri in vse čase pred nami in ob vsaki okoliščini one pravice, ki jih je dobila od Boga, moramo imeti mladino. Ako želimo, da bo zavladal Kristus v srcih človeštva, pridobimo mladino. Ako naj človeška družba ostane krščanska, neglede na oblike vladavine, bo to delo in zasluga mladine.«

Volitve v Delavsko zbornico!

Poziv vsem nameščencem!

Dne 22. oktobra 1933 — ne 8. oktobra! — se vršijo volitve v Delavsko zbornico. Dolžnost

vseh slovenskih katoliških nameščencev je, da se teh volitev udeleže. Te volitve bodo manifestacija naše zavednosti, neupogljivosti in odločnosti. Te volitve bodo pokazale, da je slovensko izobraženstvo v veliki večini katoliško, ki čuti z ljudstvom in ki odklanja marksizem in fašizem, ki se skušata včasih tudi pod plaščem krščanstva vtihotapiti med naše ljudi. 22. oktober mora biti dan zmage katoliške socialne in demokratične miselnosti, zgrajene na večnoveljavnih načelih evangelija in okrožnic Leona XIII. in Pija XI.

Kdo voli?

Volijo vsi zasebni in trgovski nameščenci in nameščenke, t. j. vsi trgovski pomočniki in pomočnice, poslovodje, vodje podružnic, blagajniki in blagajničarke, vsi uradniki in uradnice v trgovskih, odvetniških, občinskih, notarskih, gozdniških in drugih pisarnah, vsi organizirani predelavci, poljari, mašinisti, lovci, gozdni pazniki, šafarji, ekonomski, oskrbniki, lesni manipulanti, delovodje in sploh vsi inteligenčni poklici.

Kje se volitve vrše?

Volitve se vrše v skoraj vseh onih krajih, kjer stanuje zdravnik Okrožnega urada. Podrobna določila glede krajev in načina volitev stalno prinaša »Slovenec«. Za vse informacije se je obračati na naslov: Franc Kremžar, urednik »Slovenca«, Ljubljana, Kopitarjeva ulica 6, ali dr. Fran Vatovec, urednik »Slovenca« v Mariboru, Koroška cesta 1.

Koga bomo volili?

Vse slovenske katoliške nameščence pozivljamo, da dne 22. oktobra 1933 glasujejo za listo Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije v Ljubljani.

Glavni volilni odbor Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije v Ljubljani: Franc Kremžar, urednik »Slovenca«; Avgust Novak, uradnik Vzajemne zavarovalnice. — Za mariborsko skupino: dr. Fran Vatovec, urednik »Slovenca«; Mirko Geratlić, časnikar, oba v Mariboru.

Naša glasovnica je bela!

Slovenija pod vodo.

Meža in Drava.

V območju Alp je deževalo in bogznaj kolikokrat lilo od četrta do nedelje. Radi neprestanih nalivov so do 3 m in še višje narasli vsi dotoki Drave in seve tudi Drava sama. Meža je prestopila bregove v soboto dne 23. sept. Preplavila je trg Guštanj, jeklarne in drla preko jeklarne dalje čez polja ter travnike, uničujoč pridelke. Cesta od Guštanjja proti Dravogradu je bila 1 km pod vodo in je bil vsak promet nemogoč.

Tudi Drava je prestopila v gornjih predelih bregove in je valila s seboj drevje, tesan les, grmovje in razne druge stvari. Radi navala tramovja je odkel lesen, zasilni most, ki je bil zgrajen pred tremi leti in je tvoril zvezo s kopalščem na Mariborskem otoku. — Most je odneslo proti Mariboru, kjer se je razletel in so v soboto zvečer ptujski pionirji ujeli dele mostu. Pritoki Drave z levega in desnega brega so narasli v silovite hudournike, ki so rušili jeze žag, odnašali zlebe in izpodjedali

ceste, kolovoze in steze. Mnogo škode so napravile Pesnica, Ščavnica in Dravinja. Kraji v Pesniški, Ščavniški in po Dravinjski dolini so hudo prizadeti glede poljskih pridelkov in paše.

Savinja in njeni pritoki.

Tokrat je obiskala Savinjsko dolino poplavna nesreča, ki prekaša vse poplave zadnjih deset let. Po Savinjski dolini in krog Celja je pričelo z nalivi že v sredo dne 20. septembra in je deževalo z malimi presledki do nedelje. V petek dne 22. septembra je pričela naraščati Savinja s pritoki in je dosegla v noči na soboto 4 m nad navadnim stanjem. Poplavna statistika trdi, da je bilo pri tokratni poplavi stanje Savinje višje nego ob poplavnih nesrečah v letih: 1876, 1891 in 1926.

Največja poplava je bila v Celju in okolici 1673. leta in sicer 25. septembra. Zadnji pondeljek je minulo 260 let od te največje poplavne nesreče. Takrat leta 1673 je segala voda še 40 cm višje nego pri tokratni poplavi.